

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 530 / DPSG
DATA 01.03.2010

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
29.03.2010

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia*”, inițiată de 8 senatori – PSD, PD-L, PNL (Bp. 602/2009).

I. Principalele reglementări

Potrivit *Expunerii de motive*, această propunere legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, cu modificările și completările ulterioare*, în scopul remedierii unor „deficiențe ale legii actuale” și în scopul de a conduce la o „dezvoltare substanțială a producției de film românesc și la afirmarea mai pregnantă, în plan intern și internațional, a talentului și a muncii celor care și-au pus viața în slujba acestui edificiu de mare substanță pentru cultura națională - cinematografia”.

Astfel, inițiativa legislativă reglementează, în principal, următoarele:

- „transformarea creditelor în sprijin financiar direct pentru producția de film, C.N.C. urmând să dobândească calitatea oficială de coproducător;
- stabilirea unor criterii precise de alocare a sumelor din Fondul cinematografic”;

- faptul că „în locul scenariului, elementul de bază al dosarului de concurs al proiectului cinematografic devine decupajul regizoral, întocmit de regizor, iar proiectele vor fi notate de juriu cu „admis” și „respins”. Proiectele admise vor trece în etapa a doua, de finanțare a proiectelor cinematografice”;
- reorganizarea studiourilor cinematografice din subordinea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național ca studiouri pentru debuturi și pentru regizori tineri.

II. Observații

1. Menționăm că *Ordonanța Guvernului nr. 39/2005* este rezultatul colaborării cu Consiliul Concurenței și Comisia Europeană în cadrul mecanismului de preaderare a României la Uniunea Europeană. Propunerile Comisiei Europene au fost introduse ca amendamente în cadrul procesului de legiferare și se regăsesc în textul *Legii nr. 328/2006 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia*. Precizăm că doar ca urmare a acestor modificări Comisia Europeană a avizat schema de ajutor de stat.

Noțiunile și modificările propuse prin intermediul acestei inițiative legislative nu au la bază, însă, directivele și recomandările Uniunii Europene și nici practica europeană în domeniu.

2. În ceea ce privește propunerea de modificare a dispozițiilor **art. 2 lit. d)**, precizăm faptul că introducerea noțiunii de „*sprijin*” în locul celei de „*credit*” prezintă riscul de a duce la blocarea completă a industriei cinematografiei. Astfel, în accepțiunea teoriei ajutorului de stat, noțiunea de „*sprijin*” înseamnă subvenție. În acest caz, finanțările vor trece pe schema de minimis, exceptată de la notificare, dar care va limita accesul la fonduri (200.000 euro în 3 ani), în timp ce, pe o schemă de ajutor de stat, aprobată de către Comisie 400.000 euro se obțin la o singură sesiune și pentru un singur film.

3. Completarea propusă pentru **art. 6 alin. (2)** nu poate fi susținută, deoarece Centrul Național al Cinematografiei, la fel ca în toate țările europene, trebuie să sprijine orice film de producție națională, și nu doar pe cel cinematografic.

4. Abrogarea **alin. (2)** al **art. 7** creează un vid de reglementare în ceea ce privește salarizarea angajaților Arhivei Naționale de Filme.

5. Propunerea de introducere a **Capitolului III¹** nu se justifică, deoarece prevederile acestuia se regăsesc în Capitolul VII al actualului text legislativ.

Astfel, menționăm că **art. 11¹**, propus a fi introdus, este art. 63 din textul actual. Modificarea propusă se referă la faptul că se dorește a fi lăsate în proprietatea publică doar filmele realizate înainte de 1990. Precizăm, însă, că anul de referință este 1997, întrucât atunci a apărut instituția producătorului privat. Filmele realizate până atunci sunt ale statului român, deoarece au fost realizate de către studiouri de stat și cu finanțare publică. A modifica anul înseamnă a prejudicia statul român de o arhivă de filme și a trece aceste filme în posesia regizorilor, deoarece între anii 1990 și 1997 nu existau producători privați, ci doar studiouri de film de stat ce aveau calitatea de producători.

În ceea ce privește **art. 11²** (care este art. 64 din textul actual), prin care se propune ca obiectele de recuzită realizate până în 1997 să nu se mai regăsească în proprietatea publică a statului, avem aceleași observații ca și în cazul **art. 11¹**.

6. Prin modificarea propusă pentru dispozițiile **art. 13 alin. (4) lit. d)**, în sensul scăderii procentului ce trebuie achitat din cesiunea drepturilor de difuzare, precizăm că se diminuează veniturile realizate de Centrul Național al Cinematografiei.

De asemenea, prin propunerea de modificare a **art. 17 alin. (1)** se produce diminuarea contribuțiilor la Fondul Cinematografic.

7. Referitor la introducerea **Capitolului IV¹**, precizăm faptul că nu există corelare între termeni și între articolele de lege. Astfel, printre atribuțiile Centrului Național al Cinematografiei, enumerate de dispozițiile *Ordonanței Guvernului nr. 39/2005*, se numără și aceea de a administra Fondul Cinematografic. În capitolul ce se propune a fi introdus se vorbește despre o nouă entitate, respectiv *Administrația Fondului Cinematografic*, instituție publică, cu personalitate juridică, cu rolul de a administra acest fond. Or, acesta nu poate fi administrat de două instituții publice în același timp.

Totodată, apreciem că măsura preconizată nu se justifică în contextul actual, având în vedere *Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional*, prin care s-a urmărit reducerea efectelor crizei economice și îndeplinirea obligațiilor ce rezultă din Memorandumul de înțelegere dintre Comunitatea Europeană și România, încheiat la București și Bruxelles la data de 23 iunie 2009, și din Acordul stand-by încheiat între România și Fondul Monetar Internațional.

8. Referitor la modificările propuse pentru **art. 23**, precizăm faptul că formularea, altfel decât cea existentă în definiție, face ca filmul de debut să primească din start o finanțare de 80%, indiferent dacă mai respectă sau nu alt criteriu. Acest fapt nu ține seama de regulile ajutorului de stat care prevăd un quantum al acestui ajutor de maxim 50%, cu excepția filmelor dificile sau de buget redus. Definiția actuală și criteriile agreate de către Comisia Europeană respectă aceste reguli, iar legislația românească trebuie să se conformeze. Nu toate filmele de debut trebuie considerate *ab initio* filme dificile.

9. Propunerea de modificare a dispozițiilor **art. 42** încalcă transparența acordării finanțărilor. În prezent, finanțările sunt acordate în baza unor criterii cuantificabile (note, puncte, calcul matematic) agreate, neputând fi acceptată acordarea unui ajutor de stat pe principiul „*admis*” și „*respins*”.

10. Propunerea de modificare a dispozițiilor **art. 46** încalcă dreptul de autor. Legea actuală prevede situațiile în care un regizor poate fi schimbat, precum și condițiile în care se poate face această schimbare. Decupajul și concepția regizorală sunt apărute de dispozițiile legale privind dreptul de autor și, drept urmare, nu se poate solicita, prin lege, ca noul regizor să folosească concepția de autor a celui înlocuit.

11. Învederăm că propunerea legislativă prezintă unele neajunsuri sub aspectul respectării dispozițiilor art. 6 și art. 30 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, referitoare la instrumentul de prezentare și motivare, pe care îl considerăm insuficient motivat, în sensul că acesta trebuie să se refere, în principal, la următoarele aspecte:

- cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire la insuficiențele reglementărilor în vigoare, la existența unor neconcordanțe legislative;
- principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi;
- efectele avute în vedere, în funcție de obiectul reglementării;
- implicațiile pe care noua reglementare le are asupra legislației în vigoare.

Or, în cuprinsul *Expunerii de motive* ce însoțește propunerea legislativă nu sunt arătate motive temeinice care să justifice promovarea măsurilor propuse.

12. Referitor la posibilele implicații financiare, învedereăm că măsurile propuse necesită o justificare temeinică din punct de vedere al impactului financiar pe care îl presupun soluțiile legislative preconizate, inițiatorii neprecizând sursele financiare necesare aplicării acestor măsuri, fiind contradicție, astfel, cu prevederile art. 138 alin. (5) din *Constituția României, republicată*, care prevăd că „Nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare”.

În același sens, art. 15 alin. (1) din *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare*, prevede că "În cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, trebuie să se prevadă și mijloacele necesare pentru acoperirea minusului de venituri sau creșterea cheltuielilor".

Totodată, considerăm că la adoptarea oricăror măsuri ce presupun angajarea de cheltuieli suplimentare de la bugetul de stat trebuie să se țină cont de presiunile și riscurile determinate de evoluția economică internă și externă.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului